

Jatweefchu Awifchu Stahstu nodala.

№ 18.

Trefchdeen, 4. martâ.

1909.

S. Latmina.

Pawafarin nahfot.

Jau faulite augstu, —
Es raugos filajâs debefis,
Un fhumstu un gaidu,
Waj nahls jau pawafaris? —

Drihs subdis faltee sneegi,
Un zinifchi fmaidit fahls;
Ar gawilem un dseefmam,
Tad pawafaris nahls.

Mi, mani nemeera gars
Un fhumjâ firds
Slatees plafchojâ tahle,
Kur seebonis mirbs.

Tur raibo pukifchu fmarfchâ,
Mana dwehfele grims;
Un deewibas fwehtajâ ahre
Manas ilgâs bfims.

Trihs ustizamee.

Gustawa Frenfena romans. Tull. J. Daiminfch.

(Turpinajums.)

Smahbetais aifgahja fmaididams.

Ja, un Anna Wit diwas reises jau ir luhgufe wina dwehfeli. Det Ginerlu Elsens nefaprata winas luhguma. Winom bija par wifu fawi noteikti uffkati un tajâs neweens wina newareja uswaret. Winfch bija par stihwu, lai zitu masaku zilweli preefchâ nolektos un eefkatitos wina fejâs, waj tur ruhpes, jeb bailes atradâs. Ziti zilweli Annai Wit naw nelo prafijufchi, zil wina to pasifhtamo ir.

Tani paschâ watarâ gahja Andrès pahri wirschnu laulam taifni uf zeemu. Bija miglainsch, mitrs laifs, laifs preefch flumfchanas un faproschanas. Kamehr wiasch jawâs domâs par dsimteni un wezo mihlestibu, no furas bija walâ tizis, fawejâs, tikam no zeema nahja wisam Marija preti. Winas flaitais feeweetes tehls ahtri auga leelumâ naktis krehfâ.

„Tu isskatees nogurufi, Marij! No tureenes tu te nahz?“

„No walbes preefchneela. Mani luhbfa flimajai Witeinei palihbset.“

„Waj tu atkal biji uf wakti?“

„Pagahjuscho nakti.“

„Bai wejâs feewas to dara,“ wiasch dusmigi fazija, „naw tew pee tam jafamaitajâs!“

„Tu to nefaproti, Andrès, lâ firbs war kwehlot preefch palihbfsibas ziteem.“

Wiasch kratija lepno galwu: „Nè, es to nefaprotu. Es tewi nefaprotu.“

„Es to finu, Andrès . . . Waj tu teescham gribi no mums aiseet un Franzim Straubigeram muifchu atdot?“

„Waj es waru pee jums palikt, kur neweens mani nefaprot?“

„Tu pats fewi nefaproti, Andrès! Tu nè! Ja tu projam eefi . . . nahls laifs tab tewi atpakal wilks, tab tu buhfi preezigs, redsedams wirschnus un seemefa juhru un dsirbedams augfchwachzu kaut weenu wahrdu. Ilgas tawu firbi faplofîs un wina paliks tewi auksta un tuffcha un ja tas buhs eefpeh jams, tu atkal nahlfî atpakal, ja ne wairaf. tab titai nomirt. Es tewi pasihjtu no jaunibas jau. Es finu, fa tawas dwehfeles fpehks ir pee dsimtenes peeefeets un lâ wina tawu dwehfeli plofîs, tab tu atkal buhfi te. Es no wisam tawam wehstulem esmu isnehmufi, fa tu fweschumâ ar fawu dsihwi nelad meerd neefi bijis, un es watar tewi redseju, tab tu no dahrsa nahzi, faule fpihbeja un tu apffatiji fawu wezo mahju wifas weetas un dsirbeji lopus kuhfi maurojâs un par wifû scho fawu ihpafchumu tu biji tit nemeerigs, tit nelaimigs.“

Wina flaitijâs, ar bahlu zeetejas isskatu fejd, pahri wirschnu laulam: „Es neefmu tâ, fas tewi luhbf. Es ar wifû fewi esmu atpakal atwillufees un man naw no paschas wairs nelahbas wehlefehânds. Tawa dsimtene ar tewi rund. Schi seme un fchee kaudis uf tewi kleebs.“ Wina rahdija pahri meschom, kurfch flumjâs kluseja, lâ fo klaufidamees. „No tureenes ir tawi tehwi nahfufchi un ilgâ zihniaa, kurfch gandrihs pahri zilwetu fpehkeem bija, ir par wifû juhru walbneeki palifufchi. Uf uswahreto meefam wini ir Straubiger muifchu zehlfufchi. Tagad ir jau peehtais waj festais dsimums, fas par to ir walbijufchi un tu gribi wifû atftaht, ifrentet, pahrdot par fpihboscho naudu? Un tawi behrni, kufi pehz temis nahfs, buhs taifni zaur tawu wainu bel dsimtenes palifufchi?“

„Waj tab es esmu kalps? Waj katrs nedara to, fo wiasch war un fo wiasch grib?“

„Ne, mehfs to nedaram, fas mums tas mihlakais. Taws tehws netupeja wifû pee krafnes, bet gahja juhras fehlti jaunu semi melledams preefch fewis

un fameem behrneem. Reimers Wit gahja larâ un nelo neprafija; winsch to pats femi sinaja, ka tam ta ir jabuht tehwijas labâ; no agra rihta lihbj weh-lam wakaram winsch nomozâs ar darbu, kurfch puhlianus neismatkâ. Zo pagehr no mums peenahkuma slogs. Muhsu firbapfirai mums japallausa, kad wina ar starbu balfi mums uffauz. Muus schleet, mums wojag, kad ari meh's to newar am, bet meh's sinam: tur gul muhsu meers. Meh's wifî strah-bajam, wif's zeems, tifai wezee nè, jo tee wairs newar, tee uf zeekem seh'd un gaiba uf kungeem tifai tu nè un tee, kuri ir schurp atwillufchees. Un tas... tas muhs neema!"

„Un Heims Heideriters, taws . . . juhfu wifî draugs?"

„Zeez wiau meerâl! Tas ir isachmums! No ta wehl war kas buht. Zo tu newari teift, ka winsch ir flinks. Wiau mofa smogas, nepatihlamas domas un wina dshwe nam weegla. Dsintene wiam palihbsès, ka winsch teel par wefelu zilwefu."

„Wiam palidsès, kamdeht tad man nè?"

„Zapeh'z ka tu to negribi? Zapeh'z ka tu labos, ustizigos un wezos atpa-lak gruh'd, no femis projam, lai tee tewi netrauzetu? Waj tas ir id? Zeb es fakû nepateefibu? Zeb ka tu te palifki, waj tu buh'fi kuh'ts ar sawam fina-schanam, jeb dshwofî baudu kahribâ? Waj dsintene, seme, draugi un Dshu zeema mahjas, juh'ras seh'klis un Zeesmu fala, waj tas wif's tewi nestubinds uf darbu, wifî par labu greeft, wifî par jaunu rihtot? Bet tur sweschumâ, tur, tahli nost no dsintenes fahpem, tur tu buh'fi laifkis un baudu kahrs un baro-fees no dsintenes darba augleem."

Wina melleja ta azis. Bet winsch uf femi nobuh'ris galwu flatijsd samâ preekschâ.

Wina agreesd's un gahja projam, bet wiam wajakseja tai palak flati-tees, kamehr wina no wirschnu lauka nogahja un miglâ pasuba.

Winsch gahja pa wirschneem tahlak uf zeemu, isklaidigs, weenalbfigs un eeschana lepns un stalts, bet wina dwehfeles pamati jauzas un bruka: „Es gribu to darit! Bet ko es lai baru?"

Winsch newareja tilt ar femi flaidribâ, uf kureeni tas tagad gahja un tomehr winsch sinaja, kas tam par mehr'ri tagad bija. Wina preekschâ pazeh-lâs pirmâs zeema mahjas, ar gareem, plateem needru, jeb falmu jumteem un semeem muhra pamateem. Nakis tumfa bija pah'r zeemu, neweenas gaisminas. neweena krumina, neweena zilwefa. Wif's isklids ka ismiris, ta pee zilwe-teem, ka ari debefis. No kuh'tim atskaneja ka seh'schu schwadsana. Winsch pa-lita baiku pilns.

Wahrti uf kapsehtu atwehras ar flufu trofni, wina tehwa kapa atmens stahweja ka pah'ratmenojees wih'rs un meh'mi luh'lojâs uf wiau ar tahdu ween-albfigu flatu. Wina roka flihdeja instinktiwi un tomehr ka glah'stidama, zaur eseju lapam uf kapsehtas wakna. Tur, starp kaplitschu un basnizu stahweja tas, pee kura Andrès ir nodomajis eet, kura wahrbus wina dwehfele grib dshir-det, un wina no tam koti baibids.

Frisius, faleezes un ari ne bes gruhtibam uf zelina usnahza — wiasch tab jau bija loti nekpehzigis —, ta pahrschteigts fatruhlās: „Andrès, mans sehn? Tu tatschu wehl nemas pee manis neefi bijis! Waj tu gribi pee manis?”

„Newis taifni ta, krusstehw . . . bet tomehr . . .“

„Jeb waj tu nahzi pee sawa tehwa kapa?“

„Es eeraudsiju tewi tel!“ Andrès fazija. „Es gribeju tew fazit, krusstehw, ko tu warbuht jau buhfi no ziteem dsirdejis, ta mans plans ir tas, manu muischu isrentet.“

Mahzitajs Frisius statijās ta no lejas uf Andrès'u. — wiasch bija dauds masaks par Andrès'u Straudigeru. „Es to no Heima dsirdeju. Iffkaidro man to! Waj tu pilsehta eefahlfki lahdu amatu, jeb zitu darbu strahdat?“

„To nē! Bet . . . es esmu dauds ko no pasaules, no dsihwes pasiht mahzijeas.“

„Un schis mahzibas tewi kawē tehwu semi lopt, tawu peenahlumu darit? Tad labak taifi sahrtn schim sinaschanam, Andrès; un newis schini labajā semē, bet laut kur, kur tahdas leetas dara.“

„Tas ir brihnischkigi, ta juhs wifki no ta nelo nesaproteet.“

„Nē, tas ir mihklai, ta tew pee mums nelahdas sapraschanas naw . . . tu gribi Frantscham Straudigeram isrentet?“

„Jal Es domaju ta; wiasch ir mans rachineels un pee tam wehl tschalls semlopis.“

„Winas newarēs to te pazeest. Wiasch ir zeetas un augstfirdigas dabas zilwels un neruhejās par masaku zilwetu. Winas kala, ta winam firds nesot. Zums abeem, neweenam neefot firds!“

„Tu esi stingers. Rā mahzitajs!“

„Waj tu fini wehl to stahstu, Andrès, no ta, kursch ari gribeja projam tilt un gahja tahli pahri wifai semei? Waj tu fini, lambehl wiasch projam gahja? Es gribu tew to pasazit: tambehl, ta tas winaam bija par klusu, par dauds darba tehwa semē.“

„Krusstehw! . . . Bet tu esi scheem laiteem palak palizis.“

(Turpmat wehl.)

Maise.

Sweedru rakstneela J. Tegengrena. Tult. Seebaitis.

Rahbā wafaras rihtā es fēhschu stihwo lawru kotu pawehni pee weena no daubšajeem galbineem kahbas leelpilsehtas bulwara malā restorana preekschā.

Pār augštajeem nameem spihb skaidras un laipnas debefis, tās wehl naw aptumšchotas no deenas putekšēem un nekšaitamo skurštenu buhmeem, kuri goišu drihs ween pabaris šmagu un šmazinofchu. Nule aplaistitās eelas jau ir pee-pilditas ar weenmuligu, apbullinoschu, šajuluschu trošni, — ar šcho bišchu štropu duhšchānu, kas pašlubinaja dšihwes atmosfānos un mums šala, ša šteigšchāns, šeršchāna un šreeshchāna pehš ihša atpuhtas brihtina atkal dabu-juši wirsrotu pār pilsehtu. Meegaini, wehl ne glušchi joutri zilweši šteidšās garam pee šawa darba, un bulwara dobjais trošnis šchad un tad teel pah- trautis no elektrišto dšelszēku školajēem signaleem. Rahbs garšajigs, wehl ša- meegojēes šelneris pašchulail nolika man preekschā manu brošasti. Šs peeļuju šawu taši ar šipro, melno šašiju un nolaušchu weenu gabalu nule išjeptās, šitās haltmaises, nolaušchu to neapšinigi, nēka nedomadams, šamehr mani mirkli šlihtē pa bulwaru, šur dšihwe šahl arween šiprat mutulot un ratu riš- bona arween diktal šlanet.

Šs nešmu iššaljis. Nēka nedomadams un pa wežam parādumam es ša- laušchu maishi un reišu reišam pa gabalšnam eebahšchu mutē. Šs tiško manu, ša ehdu, un ša šapni šajuhtu maishes maigo, mihtšo šmaršchu — ta gandrihs wehl luhp, šamehr es to šalauschu, — wina til balti spihb, šchi šabi išjeptā, gahrbdā, weegldā maise.

Bet man ta nešmež. Šeepeschi mani pahraem, nešinu šadehl, reebjums pret šcho šmuko, garšchigo maishi, šuras šiltumu es šajuhtu šawds širštōs, un šura ir til balta un mihtša. Mani pahraem leels reebjums ne tišai pret šcho šmuko maishi, bet ari pret to trošchānaino dšihwi šur us šdm puteškainajām ee- ldm, pret šcheem ahtri garam šrejoscheem zilwekeem un pret pilsehtu, pret šcho leelo, buhmāno, neganto, zilwekus aprijušcho pilsehtu. Šs pašchindinu, šeenahl šelneris, es šamāšaju un aiseju — eju pa druhsmainajām, tagad jau šaušchu pilnajām eeldm. Un es domaju par maishi.

Šs nedomaju par šcho mihtšo, balto, šmaršchojofcho maishi, šuru es pa- šchulail nēka nedomadams weenalbšigi bšiju laušis, šcho leelpilsehtas, drušchāno zilweku maishi. Šs domaju par šahdu žitu maishi, par žētu, melnu, šuhru maishi, par maishi, šura usmobina domas, šad to laušchu, daubšas, brihtnišchli- gas domas, — maise, šura špeesch daubš šo pahrdomat, šad es to ehdu — runajofcha, lai gan ruhšta, tumšcha maise.

Šs wāts nešmu leelajā, trošchānainajā pilsehtā: ša migldā nošuhb tās augštee nami, ari winas eelas išgoištu manu ažu preekschā — winas eelas ar teem tuhštōfcheem šawds gaitās šrejoscheem zilwekeem, šuri domā, ša tee no- puhlās par išbeentšchku maishi, bet šuri tās weetā nopuhlās par šauno, dwehšeli šamaitajofcho, wiltigo šeltu, nopuhlās par škaišdm šeweetēm, par wišnu, par šepeneem šaubijumeem, šuri šabožā nervus.

Es atrobos taklu projam lahbdā zita semē, sawā dšimtenē, semē, kurd ir maš augligu druwu, bet daubš nabadšigu eedšihwotaju. Es fehšču weenā no mafajām, tumščajām, behbigi neglihtajām, nabadšigajām mešča buhdinas istabām, kur ir daubš mutēs, bet maš maišes. Kur weeši, isnemot issalkumu, maš redšami. Kur bšihwe ir weena weeniga gara zihna, weena weeniga, kusa paštahwigi atkahrtojošča luhgščana pee debekš un semes Waldneeta: „Dob mums muhsu deenišču maiši!“

Ar sawahbdām juhtām es tahbdā weetā laušču maiši, kuru man pašneedš, — ščo tumščo, zeeto, beesči ween ruhkto maiši, kura daščreiš ir til weegla, bet kurai wajadsetu buht til šmagai, tapehž la tās oudšinasčana un šagatawoščana prašijufi til daubš gruhtu puhlinu, tapehž, la tajā flehpjās daka no wihra bšihwibas spehkeem, kura druwā ta reiš ir augufi tā fehja. Es to laušču ar šwehtām šajuhšmām, pašemigu klušumu. Ta runā uš mani sawā klušojā, šwehtšwinigajā walodā, šči nabaga, neloščā, tumščā maiše. Ta runā par šuhro darbu beš preekeem, par daubšejām šw edru lahsem, par ilgo baiku laiku, ko prašijufe winas audšinasčana un pogatawoščana. Ta runā par gurdenajeem šokeem druwu melnojās wagās, daubš deenu noguruščojeem šokeem pa šaufu, akmežainu druwu sem dedšinoščeem šaules stareem. Tā runā par šalihluščām muguram un šapigeem ložekkeem, par azim, kuras lihbs nogurumam luhlojuščās uš pekelo, šopo šemi, — par azim, kuras reti kad mirbšejis preeš, kuras reti kad redšejuščas laimes šmaidoščos šaules starus.

Ta tščušt par daščobām breešmam, kuras pašahwigi gluhneja, lamehr ta wehl auga druwā. Ta tščušt par rudeni, kad šneegš šahča šnigt uš wehl nešafaluščo šemi un ašniatš šem baldās šneega šegas draudeja šatruhdet. Ta tščušt par auštū wehšainu pawafari, kur šeme guleja šaila un nakš ištufuščo šneegu pahrwehrtā par wišulojošču ledus šahrtu, par šadeguščeem ašneem, kuri, kluwufšči melni, nowihča. Ta tščušt par bištamajām nakš šalnām, kad rudšiš paščulail laišč sawas wahrigās wahrpas, kuras tā nobijuščās un bahlas raubšijās ašrā, iš sawām wahrigojām, šmallojām šteebri maštšinam par wehšajām nakšim, kur šalna wiltigi un šlepeni gluhn miglā, kas augšta un balta vazekās iš purwa, par purwu, kuršč šawu lihgojoščos, šuhnaino wiršotni itin tuwu pee tihruma išplehšč. Ta tščušt par šaunajām wehštram un štraujajām leetus gahšēm apaugloščanas laikā, kur šteebri tila gar šemi nošišti un labibas putellišči newareja pee šeedeem peekuhč. Ta tščušt par wehšajām auguštā nakšim, kur šemelis bij aišgohšis pee meera, bet kur žilweli newareja gulet, bet šawās guktās bailigi gaidija bištamo šauno rihtu.

Žil daubš tai naw ko šazit, ščaj nabaga tumščajai maišei, par kuru daubšiš šarauž degunu, tapehž la tee winas šahštu nepašihšt. Tee ir bšihwes šahšti, ko wina šahšta, šahšti par wehrgeem un aišmiršteem dšimumeem — šahšti par tahdeem žilwekeem, kureem bšihwe ir bijufi weena weeniga ilga, beebri pilna zihna par meešas issalkuma apmeerinasčanu.

Un ščo maiši ehšdams, es nemeššu wiš jolot un šahgt, la ta ir iššepa par zeetu waj šiktu, waj la ta ir melna no krahšns šodrejeem waj šajaukta

ar šalmeem un šahli, bet to domaju šewi, ta šchi tumšča, beeschi ween ruhtā maife ir tuhštostč reis wairal wehrtis, nekā baldā, labi isžepā, šmarščojostčā kweešču maife, kura nekā nekāla un kurai naw šawas wehštūres — ščas šuh- ras, dšihwibu issmeļostčās, špehtu issuhžostčās darbu wehštūres — bet kura, tad ta augligās druwās, šiltai šaulei špihdot, ir peebreeduši rešnās, kuplās wahrpās, no jautreem zilweleem dšeedot un jolojot ar jaunlaidu maščinam teel nowahšia, newis no nopeetna, kluša wihra un noleesejuschas šewas ar žirpi iokā tahdā semē, kura ir pilna purwju, uš wahjas šiltas druwās sem beeschi ween pelekām un wehšam debesim.

—•— Sihfumu plaufts. —•—

Jauns leišču laikraksts.

Šeetawā lihds šchim isnahja 8 laikraksti, bet tagad ar 3. janwari šč. g. šahla isnahkt 9 — sem nosaukuma „Zemdirbis“ („Semtopis“). Pehbešais is- nahks 2 reises mehnešt.

Rā no minetā laikraksta 1. numura redšams, tad laikraksts nenodarbošees ar politišdām leetam, bet gan ruhpešees par semtopibas, tirdšneezibas un ruh- neezibas weizinaščanu Šeetawā. Minetā laikraksta pirmāis numurs ir 16 lap- pufes bees un šatur štarp žitu rakstus: „Rā semes ihpaščneeki war šew lee- lālu peknu eeguht?“, „Mehšlu isweščana“, „Semes isštrahbaščana preešč lineem“, „Dašči wahrdi par ganibu tureščanu“, „Por lopu audšinaščanu u. t. t. Šchis tas no medizinas, šadomi, šabibas ženas: Riga, Karalautščās un Warščawā, šabibas iswedumi uš aščšemem un šudinažumi.

Pehž minetā laikraksta jau šen ilgojšs leetaweešču semtopji, tirtotaji, ruhpnēeki, beedribas u. t. t. To leezina ari tas, ka laikrakštam „Zemdirbis“ ir jau diščs abonentu šlāits un daubs peekriteju. („Dš. W.“)

Konfuzija domas.

Waldit par šewi tišdaus, lai žeenitu žitus, tā šewi pašču, un ištūretees pret wiaņem id, tā mehš gribam lai pret mums išturdš, — ta ir mahžiba par žilweļu mihleštibu.

Lai tawas domas tihras: Ja tew nebuhs šiltu domu, tad nebuhs ari šiltu darbu.

Ša trim želeem mehš waram tišt pee gudribas: pirmšahrt — žaur do- maščanu. Šchis žekšč wišžeenijamalais. Dtršahrt — žaur pašašdarisščanu, šchis žekšč pats weeglalais un tresčlahrt — žaur peedšihwojumeem, šchis žekšč wišgrehtalais.

Šrees wišu šawu wehribu uš to, to tu dari, un nebdmā par to, kas naw wehrtis ušmanigi pahrdomat.

Daschi statistiski dati par diloni.

Daschus interesantus statistiskus datus par diloni sneedf amerikānu ahrsts Fischebergs. Ustahdot kã galwenos faktoros pee dilona slimibas nespehju, slimiga organisma attihstibu aif sabedriskeem eemeesteem, dshiwollus, kureem gaisa un gaismas truhst, netihribu u. t. t., wiasch diloni wed fatarã ar nepeeteekofchãm dshiwojamãm telpam. No 100,000 eeshiwotajeem, kuri mohjo weenã — dimãs istabãs, mirst ar diloni 985, no teem, kuri dshiwõ no 3—4 istabam leelã dshiwollk — 689, no 5—6 istabam — 328. Wismasãl mirstot no tãm darba kauschu aprindam, kuras strahbã ilgu laiku ahrã, kã par peemehru swejneeki. Turpretim burtliuschji mirst 401 us 1000. Schihdi Ameritã koti mas mirstot ar diloni. Wiasch feschu gadu laikã nowehrojis, kã Newjorkã us 100,000 zilwekeem ar diloni miruschji ihru 645,73, Kreemu ebreju tãkai 9821. Tunisã us 1000 ar diloni miruschji eiropeschu 513, arabeschu 1130 un ebreju 124. Amerikanu ahrsts peebeedrojãs ziteem pehtneeseem tant finã, kã dilona neisplatiščanãs eemeests ebreju widu mellejams schãs tautas rahsas ihpatnibã.

Kuzã walodã runã wiswairak?

Angļu walodã, Dr. Jangens atbil). Pasãules wehstures sen senajõs laikõs waldoščã waloda bij asireeschu, tad wias weetu eenehna greežu waloda, bet ari ta atdewa fawu weetu latinu walodai, kuru fawulahrht pahrawareja spaneeschu waloda. Bet spaneeschu waloda drihš atahpãd, dodot weetu frantšču walodai, kura no 17. gadu simtena lihds schim laikam naw saudejuse fawu leelo nošihmi. Un beigu beigãd — frantšču walodai bij japãdõdã angļu walodai. Diwdesmitã gadu simtena fahlumã runaja: angļu walodu ap 125 miljoni kauschu, kreemu walodu ap 85, wahžu walodu — 80, frantšču — 50, spaneeschu — 45 un italeeschu — 35 miljoni.

Kritiķas deenas 1909. gadã.

Pireneju kalnu obserwatorijas direktors Marschans eefuhitjis frantšču astronomiķai beedribai pahrstatu par bijuschãm un gaidamãm semes trihjem. Samatõdamees us slehdseneem par bijuschãm semes trihjem un nowehrojumeem par šauli un mehnefi, Marschans nahl pee gala špreebuma, kã wiswairs jabihstãd, ja muhsu sme iset pa saules aktiwo zeku jauna waj pilna mehneščã laikã un tant brijhdi, tad mehnefis atrodãd wistuwal semei. Tas war notikt 7. februari un 7. martã sch. g. Marschans domã, kã augščejas deenas buhs femiščli kritiķas un šagaidamas jaunãd semes trihjes, warbuht wehl stipralas par pehejãm Kalabrijas trihjem.

Špewejs un redaktors: Latw. Dr. Beedr. tagadejais presidentis **Th. Doehnor.**

Redaktors: **N. Purinsch** (Purinu Klaws).

Druckats pee J. J. Steffenhagena un dehlã Jelgawã.